

መጽሐፈ ዳንኤል - አንድ መቶ አምሳ ሁለት

ሁለቱ የሕዝቅኤል በትሮች ምሳሌያዊ ትርጉም፡- በትንቢትና በቤዛነት ውስጥ የሚደረግ ጉዞ

Jeff Pippenger

2024-03-22

እኛ የምንመለከተው የሕዝቅኤል ምዕራፍ ሰላሳ ሰባትን የአሳብ መስመር ነው፤ ይህም በመጀመሪያ የሰባተኛውን መለከት መነፋትና ወደ ሎዶቅያ የተላከውን መልእክት ለይቶ ያሳያል፤ ይህም የመቶ አርባ አራት ሺህ ሠራዊትን ያመጣል። ከዚያም ሕዝቅኤል ያንኑ መስመር በመድገምና በማስፋት፣ በሰባተኛው መለከት መነፋት ዘመን መለከታዊነትና ሰብአዊነት የሚተባበሩበትን ሂደት ለማሳየት፣ የእስራኤል ሰሜናዊና ደቡባዊ መንግሥታት ሁለቱ በትሮች መቀላቀል ያስገባል። እነዚያ ሁለቱ አሕዛብ እንደ አንድ ሕዝብ በአንድነት ከተዋሃዱ በኋላ፣ ሕዝቅኤል በላያቸው ንጉሥ እንዳለ ያሳያል፤ ከዚያም ከመቶ አርባ አራት ሺህ ጋር የተፈጸመውን ቃል ኪዳን የሆነውን ዘላለማዊ ቃል ኪዳን ይናገራል፤ በዚህም የዘመን ፍጻሜ የቃል ኪዳን ሕዝቦች የእግዚአብሔር መቅደስ በመካከላቸው ለዘላለም እንዲኖር ያጠናክራል።

ወደዚያ መስመር ላይ እኛ በ1844 ዓ.ም. ዮሐንስ ቤተ መቅደሱን የለካበትን ሥራ ጨምረናል፤ ይህም በምሳሌነት በ2001 ዓ.ም. መስከረም 11 የጀመረውን የመጨረሻ መለከት ይወክላል። ይህ መለከት በዘካርያስም ተነግሮአል፤ እርሱም መለከቱ እግዚአብሔር ስሙን ለማኖር የሚመርጣት ከተማ እንድትሆን ኢየሩሳሌምን እንደገና በሚመርጥበት ጊዜ እንደሚፈጸም ያካትታል። ቤተ መቅደሱን የሚያቀናጁት አካላት እና የእስራኤል የሰሜንና የደቡብ መንግሥታት ሁለቱ በትሮች መካከል ምሳሌያዊ ማመሳሰል እናደርጋለን። ክርስቶስ መለከቱን ከመቶ አርባ አራት ሺህ ሰዎች ሰብአዊነት ጋር በማዋሐድ የሚፈጽመው ሥራ፣ በሰሜናዊውና በደቡባዊው መንግሥታት ላይ የመጣውን የሁለት ሺህ አምስት መቶ ሀያ ዓመታት መበተን በሚመለከቱት ሁለቱ ትንቢቶች፣ ከሁለት ሺህ ሦስት መቶ ዓመታት ትንቢት ጋር በመያያዝ ተወክሏል።

በወንጌል ሥራ ውስጥ የሕዝቅኤል በትሮች ምንን እንደሚወክሉ ለመለየት መሠረታዊ የወንጌል ግንዛቤ ያስፈልጋል። ክርስቶስ በማርያም አማካይነት ወደ እርሱ የተላለፉትን የአራት ሺህ ዓመታት የውርስ ድካሞች ከተሸከመ የወደቀ ሥጋችንን ተቀበለ። እንደ ምሳሌያችን ሆኖ፣ ፈቃዱን ለአባቱ ፈቃድ አሳልፎ በመስጠት በፈቃዱ ሥራ እንዴት እንደ እርሱ ድል ልንነህ እንደምንችል አሳየ፤ ይህም ፈቃዳችንን ለእርሱ ፈቃድ በመገዛት ነው። ፈቃዳችን የነፍስ ምሽግ በሆነው አእምሮአችን ውስጥ ለመልካም ሆነ ለክፋ ይሠራል።

“የሁለት ተርም ሥራን በአንድ ለማጠናቀቅ የሚመኝ ተማሪ፣ በዚህ ጉዳይ የራሱን ፈቃድ እንዲያስፈጽም መፍቀድ የለበትም። ድርብ ሥራ ለመሥራት መሞከር ለብዙዎች የአእምሮ ከመጠን በላይ መጫንን እና ተገቢውን የአካል እንቅስቃሴ ችላ ማለትን ይዞ ይመጣል። አእምሮ ከመጠን በላይ የተሰጠውን የአእምሮ ምግብ ሊያዝና ሊፈጭ ይችላል ብሎ መገመት ምክንያታዊ አይደለም፤ እንዲሁም ለሆድ ዕረፍት ምንም ጊዜ ሳይሰጥ የምግብ መፍጫ አካላትን ከመጠን በላይ እንደሚጫን ሁሉ፣ አእምሮን ከመጠን በላይ መመገብም እንዲሁ ታላቅ ኃጢአት ነው። አእምሮ የሰውን ሁሉ ሰውነት የሚጠብቅ ምሽግ ነው፤ እናም የተሳሳቱ የመብላት፣ የመልበስ ወይም የመተኛት ልማዶች አእምሮን ይጎዳሉ፣ ተማሪውም የሚፈልገውን ማለትም ጥሩ የአእምሮ ስልጠና እንዳያገኝ ይከለክላሉ። በተገቢው እንክብካቤ ያልተያዘ ማንኛውም የሰውነት ክፍል የደረሰበትን ጉዳት ወደ አእምሮ ያስተላልፋል። ወጣቶችን ጤናቸውን እንዴት እንደሚጠብቁ በማስተማር ብዙ ትዕግሥትና ጽናት ሊጠቀም ይገባል። በዚህ ጉዳይ በሚገባ የተማሩ ሊሆኑ ይገባል፣ እያንዳንዱ ጡንቻና አካል እንዲሁ ይጠናከርና ይሠላጥን ዘንድ፣ በፈቃደኛም ሆነ በያለፈቃድ እንቅስቃሴ ውስጥ የተሻለው ጤና እንዲገኝ፣ እና አእምሮም የትምህርትን ጫና ለመሸከም እንዲበረታ።” Christian Education, 124.

ሥራው የዘላለማዊው ቃል ኪዳን የእግዚአብሔርን ሕግ በልባችንና በአእምሮአችን ላይ መጻፍ ነው፤ ልባችንም ሆነ አእምሮአችን “የነፍሳችን ምሽግ” ተብሎ በሚጠራው በአንጎላችን ውስጥ ይገኛሉ።

“የወንድ ወይም የሴት አእምሮ ከንጹሕና ከቅድስና ወደ ርኩሳት፣ ወደ ብልሹነት፣ እና ወደ ወንጀል በአንድ ቅጽበት አይወርድም። ሰውን ወደ መለኮታዊነት ለመለወጥ፣ ወይም በእግዚአብሔር አምሳል የተፈጠሩትን ወደ አራዊታዊነት ወይም ወደ ሰይጣናዊነት ለማዋረድ ጊዜ ይፈልጋል። በማየት እንለውጣለን። ሰው በፈጣሪው አምሳል ቢፈጠርም፣ አእምሮውን እንዲሁ ሊያሰለጥን ይችላልና አንድ ጊዜ ይጠላው የነበረው ኃጢአት ለእርሱ አስደሳች ይሆናል። መጠበቅንና መጸለይን ሲያቆም፣ ምሽጉን ማለትም ልቡን መጠበቅንም ያቆማል፣ እናም በኃጢአትና በወንጀል ውስጥ ይገባል። አእምሮው ይዋረዳል፤ እናም የሥነ-ምግባርና የማስተዋል ኃይሎችን ባርያ እንዲያደርግና ለዝቅተኛ ምቹቶች እንዲገዙ በሚያስተምረው ጊዜ፣ ከብልሹነት ማንሣት የማይቻል ነው። በሥጋዊ አእምሮ ላይ የማይቋርጥ ጦርነት መጠበቅ አለበት፤ እኛም አእምሮን ወደ ላይ የሚስብና በንጹሕና ቅዱስ ነገሮች ላይ እንዲያስብ የሚያለምድ በእግዚአብሔር ጸጋ የሚመጣው የማንጻት ተጽእኖ ሊረዳን ይገባል።” Adventist Home, 330.

“አእምሮው፣” “ልቡ፣” “አንጎሉ” የ“ነፍስ ምሽግ” ነው። ምሽግ ከኃጢአት መግባት የሚጠበቅ ምሽግ ነው።

በአብ ፊት በጸሎቱ ውስጥ ክርስቶስ ለዓለም በአእምሮና በነፍስ ላይ ሊቀረጽ የሚገባ ትምህርት ሰጠ። “ይህም የዘላለም ሕይወት ነው፤ አንተን ብቻህን እውነተኛውን አምላክና የላክሽውን ኢየሱስ ክርስቶስ እንዲያውቁህ።” አለ። ዮሐንስ 17፡3። ይህ እውነተኛ ትምህርት ነው። ኃይልን ያስተላልፋል። እርሱ የላከውን አምላክና ኢየሱስ ክርስቶስን በልምድ የተረጋገጠ እውቀት ሰውን ወደ እግዚአብሔር ምሳሌ ይለውጠዋል። ለሰውም ራሱን የመግዛት ችሎታ ይሰጠዋል፤ የታችኛውን ተፈጥሮ እያንዳንዱን ንቃትና ፍትወት ከፍ ያሉት የአእምሮ ኃይላት በቁጥጥር ሥር እንዲገቡ ያደርጋል። ባለቤቱን የእግዚአብሔር ልጅና የሰማይ ወራሽ ያደርገዋል። ከማይገደበው አእምሮ ጋር ወደ ኅብረት ያስገባዋል፣ የዓለሙንም ባለጠጋ መዝገቦች ይከፍትላታል።” የክርስቶስ ምሳሌያዊ ትምህርቶች፣ 114።

“ከፍተኛዎቹ ኃይሎች” “የታችኛው ተፈጥሮ ግፊቶችንና ምቹቶችን” ለመቆጣጠርና ለማስገዛት መጠቀም አለባቸው። ከፍተኛዎቹ ኃይሎች በአእምሮ ውስጥ ይገኛሉ፤ እናም “ከማይወሰነው አእምሮ ጋር ያለ ኅብረት” እርሱ ነው “ሰውን ወደ እግዚአብሔር ምሳሌ የሚቀይረው።” በአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ የማኅተም ዘመን የአውሬው ምሳሌ በአንዱ ክፍል ይቀረጻል፣ የክርስቶስም ምሳሌ በሌላው ክፍል። ይህን ለውጥ የሚያስከናውነው የአእምሮዎች ግንኙነት ነው። ጳውሎስ እንደሚገልጸው ሥጋዊ ወይም የሥጋ አእምሮ ያላቸው የሥጋን ምሳሌ—አውሬውን—ያቆማሉ። የክርስቶስን አእምሮ ያገኙ ግን የክርስቶስን ምሳሌ ያቆማሉ። የቃል ኪዳኑ ተስፋ ይህ ነው፤ ሁላችንም በሥጋዊ አእምሮ ብንወለድም፣ በመለወጥ ጊዜ የክርስቶስን አእምሮ ማግኘት እንችላለን።

በክርስቶስ ኢየሱስ ደግሞ የነበረው ይህ አሳብ በእናንተ ውስጥ ይሁን፤ እርሱም በእግዚአብሔር መልክ ሳለ፣ ከእግዚአብሔር ጋር እኩል መሆንን እንደሚቀማ ነገር አልቈጠረውም፤ ነገር ግን ራሱን ባይ አድርጎ፣ የባሪያ መልክን ወሰደ፣ በሰዎችም ምሳሌ ሆነ፤ በአቀራረቡም እንደ ሰው ተገኝቶ፣ ራሱን አዋረደ፣ እስከ ሞትም ድረስ፣ እስከ መስቀል ሞት ድረስ ታዘዘ። ፊልጵስዩስ 2፡5-8።

እኛ በእርሱ አምሳል ስለ ተፈጠርን፣ በክርስቶስ ደግሞ እንደ ነበረው የክርስቶስ አሳብ በእኛ ሊኖር ይገባል። ነገር ግን ያ አሳብ በእኛ የለም፤ ከኃጢአት በታች የተሸጠ ሥጋዊ አሳብ አለን።

እንግዲህ አሁን በክርስቶስ ኢየሱስ ላሉት፣ እንደ ሥጋ ሳይሆን እንደ መንፈስ ለሚመላለሱት፣ ኩነኔ የለባቸውም። ምክንያቱም በክርስቶስ ኢየሱስ ያለው የሕይወት መንፈስ ሕግ ከኃጢአትና ከሞት ሕግ ነፃ አድርጎኛል። ሕጉ በሥጋ ምክንያት ስለ ደከመ ሊያደርገው ያልቻለውን ነገር፣ እግዚአብሔር የራሱን ልጅ

በኃጢአተኛ ሥጋ አምሳያና ስለ ኃጢአት ልኮ፣ ኃጢአትን በሥጋ ውስጥ ኩነት፤ ይህም የሕጉ ጽድቅ በእኛ ውስጥ እንዲፈጸም ነው፤ እኛም እንደ ሥጋ ሳይሆን እንደ መንፈስ እንመለሳለን። እንደ ሥጋ ያሉት የሥጋን ነገር ያስባሉና፤ እንደ መንፈስ ያሉት ግን የመንፈስን ነገር ያስባሉ። የሥጋ አሳብ ሞት ነውና፤ የመንፈስ አሳብ ግን ሕይወትና ሰላም ነው። ምክንያቱም የሥጋ አሳብ በእግዚአብሔር ላይ ጠላትነት ነውና፤ ለእግዚአብሔር ሕግ አይገዛም፣ እንዲሁም ሊገዛ አይችልም። እንግዲህ በሥጋ ያሉት እግዚአብሔርን ደስ ሊያሰኙ አይችሉም። ነገር ግን የእግዚአብሔር መንፈስ በእናንተ ውስጥ ቢኖር፣ እናንተ በመንፈስ ናችሁ እንጂ በሥጋ አይደላችሁም። ማንም የክርስቶስ መንፈስ የሌለው ከእርሱ አይደለም። ክርስቶስም በእናንተ ውስጥ ካለ፣ ሰውነት በኃጢአት ምክንያት ሞቶ ነው፤ መንፈስ ግን በጽድቅ ምክንያት ሕይወት ነው። ሮሜ 8:1-10።

የመንፈስ መሆን ሕይወት ነው፣ የሥጋም መሆን ሞት ነው። ሥጋ ዝቅተኛው ባሕርይ ነው፤ የስሜቶቻችንም ምንጭ እርሱ ነው። የሥጋዊው ዝቅተኛ ባሕርይ በከፍተኛው ባሕርይ ሊገዛ ይገባዋል፤ ይህም ፈቃዳችንን ለመንፈስ ቅዱስ በማስገዛት በምናደርገው አጠቃቀም ይፈጸማል። ከፍተኛው ሥጋዊ አሳብአችን በዚህ ስፍራና በዚህ ጊዜ ሊለወጥ ይችላል፤ ዝቅተኛው ባሕርይችን ግን እስከ ሁለተኛው ምጽአት ድረስ ለመለወጥ መጠበቅ አለበት።

የሕዝቅኤል ሁለቱ በትሮች ከአደባባይ ጋር የሚወከል አንድ በትር እንዳለ ያመለክታሉ፤ ያም በትር በ1798 ዓ.ም. ፍጻሜውን አገኘ። ያ በትር ሠራዊቱን የረገጠው የአረማዊነት አንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ ዓመታትና፣ ሠራዊቱን የረገጠው የጳጳሳዊነት አንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ ዓመታት በመካከሉ ፍጹም ተከፍሎ ነበር። ያ በትር የእግዚአብሔርን መቅደስ መረገጥ አልወከለም፣ ምክንያቱም የእግዚአብሔር መቅደስ በደቡባዊው መንግሥት ውስጥ ነበርና። በአረማዊነትና በጳጳሳዊነት የተረገጠው ሠራዊት የሰው ቤተ መቅደስ ነበር፤ ነገር ግን ከደቡባዊው መንግሥት ጋር በተያያዘ ሰውነት ነበረ፣ ደቡባዊውም መንግሥት እግዚአብሔር ራሱን እንዲያኖር የመረጠበት ስፍራ ነበር። ሰሜናዊው መንግሥት ሰውነት ነበረ፤ ደቡባዊው መንግሥት ግን ራስ ነበረ።

የሰሜናዊው መንግሥት ሁለቱ የአንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ ዓመት ክፍሎች፣ በውርስ የተላለፉና በልምምድ የተገነቡ ዝንባሌዎች እንደሚወከሉት፣ በሰውነት መቅደስ ውስጥ ያሉትን ወደ ኃጢአት የሚያዘነብሉ ሁለት የተለያዩ ዝንባሌዎች ይወክሉ ነበር። አረማዊነት በሰውነት መቅደስ ውስጥ ያሉት በውርስ የተላለፉ የኃጢአት ዝንባሌዎች ምልክት ነበር፤ እና የጽድቅና ሥርዓት የአረማዊነትን ሃይማኖት መቀበሉ ደግሞ በልምምድ የተገነቡ ወደ ኃጢአት የሚያዘነብሉ ዝንባሌዎችን ይወክላል። በሁለቱም ሁኔታዎች ሰውነት መቅደስ እስከ ሁለተኛው ምጽአት ድረስ ሊለወጥ አይችልም ነበር፤ ስለዚህ የሰሜናዊው መንግሥት በትር እስከ 1798 ብቻ ድረስ ይዘረጋ ነበር፣ ዮሐንስም መቅደሱን እንዲለካ በተነገረው ጊዜ ያ በትር ወደ ጎን ሊተው ይገባ ነበር።

“መለወጥ” የሚለው ቃል ከአንድ ሁኔታ ወይም አቋም ወደ ሌላ ሁኔታ ወይም አቋም መቀየርን ወይም መለወጥን ያመለክታል። አዳምና ሔዋን ኃጢአት ባደረጉ ጊዜ፣ ከመጀመሪያቸው ሁኔታ “ተለወጡ”፤ ምክንያቱም ፍጹማን ሆነው፣ በእግዚአብሔር አምሳል ተፈጥረው፣ ከፍ ያሉት ኃይሎች ዝቅ ያሉትን ኃይሎች ሲገዙ ነበር። ኃጢአት ባደረጉ ጊዜ ግን፣ ዝቅ ያሉት ኃይሎች በከፍ ያሉት ኃይሎች ላይ የበላይነት የያዙበት ማንነት ውስጥ “ተለወጡ”። ያንንም ሁኔታ ለዘሮቻቸው ሁሉ አስተላለፏ።

በሕዝቅኤል ሁለቱ በትሮች የትንቢታዊ ግንኙነት ውስጥ፣ ጌታ ኢየሩሳሌምን ራስ እንድትሆን፣ ንጉሡ የሚኖርባት ዋና ከተማ እንድትሆን መረጠ። እርስዋ ከፍተኛው ኃይል መሆን ነበረባት። በሁለቱ በትሮች ምሳሌ ውስጥ የደቡቡ መንግሥት ከሰሜኑ ከፍተኛ መንግሥት አንጻር ዝቅተኛው ኃይል ነበረ። ሁለቱ በትሮች ሊጣመሩ በነበረበት ጊዜ የሚወከለው መለወጥ፣ የደቡቡ መንግሥት ወደ ራስነት ስፍራዋ እንድትመለስ ይጠይቅ ነበር። ለሰሜኑ መንግሥት መለወጥ ነበረባት፣ ምክንያቱም በዚያን ጊዜ ከእውነተኛው የሰሜን

ንጉሥ ጋር ተባብራ ነበር፤ እንዲሁም ከእውነተኛው የሰሜኑ መንግሥት ዙፋን ክፍል ጋር ተያይዞ ነበር።

ስለዚህ ሰሜናዊው መንግሥት እስከ 1798 ብቻ ደረሰ፤ የሐንስም እስከ 1798 ብቻ የደረሰውን የቤተ መቅደሱን አደባባይ እንዲተው ተነገረው። የደቡብ መንግሥት ሦስተኛው መልአክ በመጣ ጊዜ ከሁለት ሺህ ሦስት መቶው ዓመታት በትሩ ጋር ይቀላቀል ነበር፤ ነገር ግን ሰሜናዊው መንግሥት የሐንስ በዚያን ጊዜ በለካቸው በቤተ መቅደሱ በሁለቱ ክፍሎች ውስጥ የመለኮትና የሰብአዊነት መቀላቀል በተፈጸመ ጊዜ ያበቃ ነበር። ሰሜናዊው መንግሥት ሦስተኛው መልአክ በመጣ ጊዜ በአርባ ስድስት ትስስር ከደቡብ መንግሥት ጋር የተገናኘ ነበር፤ ነገር ግን እንደ ደቡብ መንግሥት በቀጥታ ከ1844 ጋር አልተገናኘም።

የደቡብ መንግሥት ከአርባ ስድስት ዓመት ቤተ መቅደስ እና በሁለት መቶ ሃያ ዓመታት የተወከለው መለኮት ከሰብአዊነት ጋር ያለው መዋሐድ ጋር ተያይዞ ነበር። የሰሜን መንግሥት በ1798 የአርባ ስድስት ዓመቱን ቤተ መቅደስ መሠረት ምልክት አደረገ፤ ነገር ግን በዚያው አበቃ፤ ምክንያቱም እንደ መሠረት ሆኖ ክርስቶስ በራሱ ላይ የወሰደውን ሥጋ ይወክል ነበርና፤ ሥጋውም ከዓለም መሠረት ጀምሮ ታርዶ ነበር። ቤተ መቅደሶቹ ሁሉ እርስ በርሳቸው የሚተካከሉ ምልክቶች ናቸው፤ በ1798 ያለው የአርባ ስድስት ዓመቱ መሠረት የእርሱን ሰብአዊ ሥጋ ያመለክታል፤ በ1844 ያለው የእነዚያ አርባ ስድስት ዓመታት ፍጻሜ ደግሞ መለኮቱን ያመለክታል።

እስከ 1798 ድረስ የተረገጠው ሠራዊት የእግዚአብሔር መቅደስ አልነበረም፤ ምንም እንኳን በዚያ የጊዜ ዘመን የእግዚአብሔር መቅደስ እንደ ተረገጠ ተወክሎ ነበር፤ ያ መረገጥ ግን እግዚአብሔር መቅደሱንና ስሙን ያኖርበት ዘንድ ኢየሩሳሌምን በመረጠበት በደቡባዊው መንግሥት ውስጥ ይፈጸም ነበር። የተረገጠው ሠራዊት አሕዛብን ይወክል ነበር፤ አካሉንም ይወክል ነበር።

አዳምና ሔዋን በኃጢአት በወደቁ ጊዜ፣ ሰባት ሺህ ዓመታት የሚቆይ ሰብዓዊነት በኃጢአት የሚረገጥበት “ሰባት ዘመን” ተጀመረ። በዚያን ጊዜ፣ ከዓለም መሠረት ጀምሮ የታረደው በግ፣ የሰው ልጅነትን ኃጢአተኛ ራቁትነት ለመሸፈን የበግ ቆዳዎችን አቀረበ። የሰብዓዊነት መረገጥ በ1798 በተፈጸመ ጊዜ፣ መሠረቱና ሠሪው የሆነው የቤተ መቅደስ የተቀደሰ ውክልና ሁሉ በግ እንደ ገና ታረደ። በዚያም ሰሜናዊው መንግሥት፣ በውስጡም የተወከለው የሰው ቤተ መቅደስ፣ ፍጻሜውን አገኘ።

1798 ማለት የሐሰተኛው የክርስቶስ ጠላት ከሰይጣናዊ ኃይሉ ጋር ምስክሩን ሰስት ዓመት ተኩል የትንቢት ዘመን ከሰጠ በኋላ የተገደለበት ዘመን ነበር፤ ይህም ምስክርነት በ538 ዓመት ኃይል መሰጠቱ ጊዜ የጀመረ ሲሆን፣ ከዚያም በፊት በ508 ዓመት የጀመረ ሰላሳ ዓመት የዝግጅት ዘመን ቀድሞት ነበር። ይህም ከልደቱ ጀምሮ የተነሣው እና በተጠመቀበት ጊዜ ኃይል በተሰጠው ጊዜ የተፈጸመው የክርስቶስ ሰላሳ ዓመት የዝግጅት ዘመን የሰይጣን ሐሰተኛ አምሳያ ነበር፤ ከዚያም በኋላ እርሱ ለሰስት ዓመት ተኩል ትክክለኛ ዓመታት ምስክርነቱን ሰጠ፣ ከዚያም ከዓለም መሠረት ጀምሮ የታረደው በግ የተሰቀለበት ነጥብ ደረሰ። ከዚያም ቤተ መቅደሱ ከፈረሰ በኋላ በሦስት ቀን እንደሚያነሣው የሰጠው ተስፋ ተፈጸመ።

እርሱ የሰውነቱን ቤተ መቅደስ የሚያስነሣው ራሱ ነበር፤ ምክንያቱም ትንሣኤውን ያከናወነው የእርሱ መለኮት ኃይል ነበር፤ ስለዚህ በመስቀል ላይ በተሰቀለበት ጊዜ የሞተው የእርሱ ሰብአዊነት እንጂ መለኮቱ አልሞተም፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር ሊሞት አይችልም።

“እኔ ትንሣኤና ሕይወት ነኝ” (ዮሐንስ 11:25)። “ዳግመኛ እወስደው ዘንድ ሕይወቴን አኖራለሁ” (ዮሐንስ 10:17) ያለው፣ በራሱ ውስጥ ካላቸው ሕይወት የተነሣ ከመቃብር ወጥቶ ሕያው ሆነ። ሰብአዊነት ሞተ፤ መለኮት ግን አልሞተም። ክርስቶስ በመለኮቱ ውስጥ የሞትን ሰንሰለቶች የሚሰብር ኃይል ነበረው። የሚፈቅደውን ሁሉ ሕያው ለማድረግ በራሱ ውስጥ ሕይወት እንዳለው ይናገራል።” Selected Messages, book 1, 301.

በ1798 ዓ.ም. የሰው ቤተ መቅደስ፣ የ«ሰሜናዊው መንግሥት» ሠራዊት፣ ወደ ፍጻሜ ደረሰ፤ ምክንያቱም እንደ ታችኛው ተፈጥሮ ምልክት ሆኖ እስከ ሁለተኛው ምጽአት ትንሣኤ ድረስ ሊለወጥ አይችልም ነበር። ነገር ግን ክርስቶስ ሊለወጥ የሚችለውን ቤተ መቅደስ ያቆመባቸውን የአርባ ስድስት ዓመታት መሠረት ለየ፤ ይህም በደቡባዊው መንግሥት የተወከለ ሲሆን፣ እርሱም የአእምሮ ከፍተኛ ኃይሎች ምልክት ነበር፤ እነዚህም ኃጢአተኛ ሰው ሲጻድቅ በዚያኑ ቅጽበት ይለወጣሉ።

“ክርስቶስ ራሱ ባኖረው መሠረት ላይ ሐዋርያት የእግዚአብሔርን ቤተ ክርስቲያን ሠሩ። በቅዱሳት መጻሕፍት ውስጥ የቤተ መቅደስ አሠራር ምሳሌ የቤተ ክርስቲያንን ሕንጻ ለማብራራት ብዙ ጊዜ ይጠቀማል። ዘካርያስ ጌታ ቤተ መቅደሱን የሚሠራው ቅርንጫፍ እንደሆነ ክርስቶስን ይጠቅሳል። አሕዛብም በዚህ ሥራ እንደሚረዱ ይናገራል፤ ‘ሩቅ ያሉትም መጥተው በጌታ ቤተ መቅደስ ውስጥ ይሠራሉ፤’ ኢሳይያስም፣ ‘የእንግዶች ልጆች ቅጥርህን ይሠራሉ’ ብሎ ያውጃል። ዘካርያስ 6፡12, 15፤ ኢሳይያስ 60፡10።”

ጴጥሮስ ስለዚህ መቅደስ መገንባት ሲጽፍ እንዲህ ይላል፡- “ወደ እርሱ ስትቀርቡ፣ በሰዎች ዘንድ በእርግጥ የተናቀ፣ ነገር ግን በእግዚአብሔር ዘንድ የተመረጠና ክቡር የሆነ ሕያው ድንጋይ እንደሆነ፣ እናንተ ደግሞ እንደ ሕያዋን ድንጋዮች መንፈሳዊ ቤት እንድትሆኑ ትገነባላችሁ፤ በኢየሱስ ክርስቶስም አማካይነት ለእግዚአብሔር ተቀባይነት ያላቸውን መንፈሳዊ መሥዋዕቶች ለማቅረብ ቅዱስ ክህነት ናችሁ።” 1 ጴጥሮስ 2፡4፣ 5።

“በአይሁድና በአሕዛብ ዓለም የድንጋይ ማውጫ ውስጥ ሐዋርያት እየደከሙ ሠሩ፤ በመሠረቱ ላይ ለመጣል ድንጋዮችን እያወጡ ነበር። ጳውሎስ ለኤፌሶን አማኞች በጻፈው መልእክቱ እንዲህ አለ፡- ‘እንግዲህ እናንተ ከእንግዲህ ወዲህ እንግዳችና መጻተኞች አይደላችሁም፤ ነገር ግን ከቅዱሳን ጋር አብረው የከተማ ዜጎች ናችሁ፤ የእግዚአብሔርም ቤተሰብ ናችሁ፤ በሐዋርያትና በነቢያት መሠረት ላይ ተገንብታችኋል፤ ክርስቶስ ኢየሱስ ራሱ ዋናው የማዕዘን ድንጋይ ሆኖ፤ በእርሱም ሕንፃው ሁሉ በትክክል ተገጥጦም በጌታ ውስጥ ወደ ቅዱስ መቅደስ ያድጋል፤ በእርሱም እናንተ ደግሞ በመንፈስ ለእግዚአብሔር ማደሪያ እንድትሆኑ አብራችሁ ትገነባላችሁ።’ ኤፌሶን 2፡19-22።”

እና ለቆሮንቶስ ሰዎች እንዲህ ሲል ጻፈ፡- “እንደ ተሰጠኝ የእግዚአብሔር ጸጋ መጠን፣ እንደ ጠቢብ የሕንፃ አስተካካይ፣ መሠረትን አኖርሁ፤ ሌላም በላይ ይገነባል። ነገር ግን እያንዳንዱ እንዴት በላይ እንደሚገነባ ይጠንቀቅ። ከተቀመጠው በቀር ሌላ መሠረት ማንም ሊያኖር አይችልምና፤ ያም ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። ማንም በዚህ መሠረት ላይ ወርቅ፣ ብር፣ ውድ ድንጋይ፣ እንጨት፣ ሣር፣ ገለባ ቢገነባ፤ የእያንዳንዱ ሥራ ግልጥ ይሆናል፤ ቀኑ ይገልጠዋልና፣ በእሳት ይገለጣል፤ እሳቱም የእያንዳንዱን ሥራ ዓይነት ይፈትናል።” 1 ቆሮንቶስ 3፡10-13።

“ሐዋርያት በጽኑ መሠረት ላይ ሠሩ፤ ይህም የዘመናት አለት ነበረ። ወደዚህ መሠረት ከዓለም ፈንቅለው ያወጧቸውን ድንጋዮች አመጡ። ገንቢዎቹም ያለ እንቅፋት አልሠሩም። ሥራቸው በክርስቶስ ጠላቶች ተቃውሞ እጅግ አስቸጋሪ ሆኖባቸው ነበር። በሐሰተኛ መሠረት ላይ ከሚገነቡ ወገኖች የሚመጣውን ግትርነት፣ ጭፍን ጥላቻ፣ እና ጥል ሊቋቋሙ ይገባቸው ነበር። እንደ ቤተ ክርስቲያን ገንቢዎች የሠሩ ብዙዎች በነህምያ ዘመን ከነበሩት የቅጥር ገንቢዎች ጋር ሊመሰሉ ይችላሉ፤ ስለ እነርሱም እንዲህ ተጽፎአል፡- ‘ቅጥሩንም የሚሠሩት፣ ሸክምንም የሚሸከሙት፣ የሚጫኑትም እያንዳንዱ በአንደኛው እጁ ሥራውን ይሠራ ነበር፣ በሌላውም እጁ መሣሪያ ይይዝ ነበር።’ ነህምያ 4፡17።” የሐዋርያት ሥራ, 595, 596.

ይህን ጥናት በሚቀጥለው ጽሑፍ እንቀጥላለን።

“የሰው ውድቀት መላውን ሰማይ በሐዘን ሞላው። እግዚአብሔር የፈጠረው ዓለም በኃጢአት እርግማን ተጎድቶ ነበር፤ በመከራና በሞት ለመውደቅ በተፈረደባቸው ፍጥረታትም የተሞላ ነበር። ሕግን

ለተለያዩት ምንም የማምለጫ መንገድ እንደሌለ ታዩ። መላእክት የምስጋና ዝማሬያቸውን አቆሙ። በሰማያዊ አደባባዮች ሁሉ ኃጢአት ላመጣው ጥፋት ሐዘን ነበር።”

“የእግዚአብሔር ልጅ፣ የሰማይ ክቡር አዛዥ፣ በወደቀው የሰው ዘር ላይ ርኅራኄ ተነሣበት። የጠፋው ዓለም መከራዎች በፊቱ ሲቀርቡ ልቡ በማያልቅ ምሕረት ተንቀሳቀሰ። ነገር ግን መለኮታዊ ፍቅር ሰው እንዲድንበት አንድ ዕቅድ አስቀድሞ አዘጋጅቶ ነበር። የተሰበረው የእግዚአብሔር ሕግ የኃጢአተኛውን ሕይወት ይጠይቅ ነበር። በዩኒቨርስ ሁሉ ውስጥ በሰው ፈንታ የሕግን ፍላጎት ማሟላት የሚችል አንድ ብቻ ነበር። መለኮታዊው ሕግ እንደ እግዚአብሔር ራሱ ቅዱስ ስለሆነ፣ ለመተላለፍ ማስተስረጃ ማድረግ የሚችል ከእግዚአብሔር ጋር እኩል የሆነ አንድ ብቻ ነበር። ከክርስቶስ በቀር ማንም የወደቀውን ሰው ከሕግ እርግጥን ሊዋጅ እና ዳግመኛ ከሰማይ ጋር ወደ ስምምነት ሊመልሰው አልቻለም። ክርስቶስ የኃጢአትን በደልና እፍረት በራሱ ላይ ይሸከም ነበር—ኃጢአት፣ ለቅዱስ እግዚአብሔር እጅግ አስጸያፊ ስለሆነ፣ አብንና ልጁን ሊለይ የሚገባው። የተጠፋውን የሰው ዘር ለማዳን ክርስቶስ እስከ መከራ ጥልቀት ድረስ ይደርስ ነበር።”

“በአብ ፊት ስለ ኃጢአተኛው በኩል ይለምን ነበር፤ በዚያም ጊዜ የሰማይ ሠራዊት ውጤቱን በቃል ሊገለጽ የማይችል ብርቱ ፍላጎት ሲጠባበቅ ነበር። ያ ምስጢራዊ መግባባት—‘የሰላም ምክር’ (ዘክርያስ 6:13)—ስለ ወደቁት የሰው ልጆች ለረጅም ጊዜ ቀጠለ። የድነት እቅድ ምድር ሳትፈጠር በፊት ተዘጋጅቶ ነበር፤ ክርስቶስ ከ‘ዓለም መሠረት ጀምሮ የታረደው በግ’ (ራእይ 13:8) ነውና፤ ሆኖም እንኳ ጥፋተኛውን ዘር ለማዳን ልጁን ለሞት አሳልፎ መስጠት ለዩኒቨርስ ንጉሥ ራሱ እንኳ ትግል ነበር። ነገር ግን ‘እግዚአብሔር ለዓለም እጅግ እስኪወድድ ድረስ አንድያ ልጁን ሰጠ። በእርሱ የሚያምን ሁሉ እንዳይጠፋ ነገር ግን የዘላለም ሕይወት እንዲኖረው።’ ዮሐንስ 3:16። አሆ፣ የቤዛነት ምስጢር! እርሱን ያልወደደውን ዓለም የወደደ የእግዚአብሔር ፍቅር! ‘ከእውቀት የሚበልጥ’ የዚያን ፍቅር ጥልቀት ማን ሊያውቅ ይችላል? የማያቋርጡ ዘመናት ሲያልፉ፣ የማይሞቱ አእምሮዎች የዚያን የማይገባ ፍቅር ምስጢር ለማስተዋል ሲሹ፣ በአድናቆት ይደነቃሉ እና ይሰግዳሉ።”

“እግዚአብሔር በክርስቶስ ሊገለጥ ነበር፣ ‘ዓለሙን ከራሱ ጋር እያስታረቀ።’ 2 ቆሮንቶስ 5:19። ሰው በኃጢአት እጅግ ተዋደዶ ስለነበር፣ በራሱ ውስጥ ከተፈጥሮው ንጽሕናና ቸርነት ከሆነው ጋር ወደ ስምምነት መምጣት አይቻለውም ነበር። ነገር ግን ክርስቶስ፣ ሰውን ከሕግ ኩነኔ ካዳነ በኋላ፣ ከሰው ጥረት ጋር እንዲተባበር መለኮታዊ ኃይል ሊሰጥ ይችል ነበር። እንዲሁም በእግዚአብሔር ፊት ንስሐ በመግባትና በክርስቶስ በማመን የወደቁት የአዳም ልጆች እንደገና ‘የእግዚአብሔር ልጆች’ ሊሆኑ ይችላሉ። 1 ዮሐንስ 3:2።” አባቶችና ነቢያት፣ 63, 64።